

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.676/2021/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér előadó bíró
Dr. Nagy Szabolcs bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: felperes képviselője meghatalmazott hozzátartozó (cím1)
Az alperes: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal (cím2)
Az alperes képviselője: Dr. Nagy Erika Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya: gyámhatósági ügyben indult közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes
A fellebbezéssel támadott határozat: Debreceni Törvényszék 102.K.701.663/2020/16. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a felperes fellebbezését visszautasítja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Szolnoki Járási Hivatal Gyámügyi és Igazságügyi Osztálya (a továbbiakban: elsőfokú gyámhatóság) a felperes két gyermekét, név1t (születési idő.), valamint név2ot (születési idő2) 2018. október 26. napján véglegessé vált JN-07/23/01470-30/2018. és JN-07/23/01470-31/2018. számú határozataival nevelésbe vette. Az elsőfokú gyámhatóság e döntéseit a 2019. május 16. napján kelt JN-07/23/0365-33/2019. számú és JN-07/23/0365-34/2019. számú határozataival fenntartotta,

egyidejűleg a nevelésbe vett gyermekeket két évre örökbe fogadhatónak nyilvánította és a felperes kapcsolattartási jogát két évre szüneteltette. A döntésekben rögzítette, hogy a határozatok véglegessé válása esetén a gyermekek örökbe fogadása titkos lesz, a szülő az örökbefogadásról értesítést nem kap és az örökbefogadásról hozott határozatot sem fellebbezéssel, sem egyéb módon nem támadhatja meg.

[2] A döntéseket a gyámhivatal a felperessel postai úton 2019. május 22. napján közölte, melyek fellebbezés hiányában 2019. június 12-én véglegessé váltak.

[3] Az alperes a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 4. § h) pontja szerinti, a gyermekek örökbefogadására tekintettel fennálló hatáskörében a 2020. április 6. napján kelt JN/07/00218-12/2020. számú határozatában név1 esetében, a JN/07/00218-13/2020. számú határozatában név2 vonatkozásában megállapította, hogy a nevelésbe vétel az örökbefogadást engedélyező határozat véglegessé válásának napjával 2020. április 6. napján megszűnt, egyebek mellett a vér szerinti szülők felügyeleti és tartási joga, valamint kötelezettsége a gyermekek vonatkozásában ugyancsak 2020. április 6. napján megszűnt.

[4] A döntésekről a felperes 2020. április 7. napján az alperes szerint értesült.

A keresetlevél és védírat

[5] A felperes 2020. május 4. napján ajánlott küldeményként postára adott keresetlevelében közigazgatási pert kezdeményezett, amelyben kérte a Debreceni Törvényszéket, hogy vizsgálja felül gyermekei nevelésbe vételét, amely nem volt indokolt, mivel nem volt olyan komolyabb ok, ami miatt a gyermekeket „kiszakították” a családból. Az anyai nagymama gondoskodott a gyermekekről. Bár külföldön tartózkodott, de látogatta gyermekeit és anyagilag is hozzájárult nevelésükhöz.

[6] Annak vizsgálatát is kérte a törvényszéktől, hogy hogyan lehetett az, hogy a koronavírus miatti helyzetben a gyermekek örökbefogadása megvalósulhatott. Úgy vélte, nagy a valószínűsége, hogy a koronavírus miatt katasztrófahelyzetben lévő országba adják örökbe gyermekeit, akik egyébként is különleges nevelést igényelnek. Véleménye szerint elég sérülést okozott – főleg név1nek – a családból való kiszakítása és most idegen emberek közé kerülése, akik még az anyanyelvét sem beszélik. Nevelőszüleit is nehezen fogadta el és boldog volt, amikor az anyai nagymama látogatta. A felperes úgy vélte, hogy a külföldre történő örökbefogadásért járó tetemes összeg nem teheti tönkre gyermekeit.

[7] Az alperes a védíratában elsődlegesen a felperes keresetlevelének a visszautasítását indítványozta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján tekintettel arra, hogy a felperes a keresetindítási határidőn belül nem jelölte meg a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet. Mivel a keresetlevél nem tartalmazza a Kp. 37. § (1) bekezdés d) pontját, azt sem lehet beazonosítani, hogy a felperes mely döntés ellen nyújtott be keresetet.

[8] Másodlagosan a keresetlevél visszautasítását a Kp. 48. § (1) bekezdés h) pontja alapján kérelmezte azon okból, hogy a Szolnoki Járásbíróság 2016. április 11. napján kelt és 2016. május 18. napján jogerőre emelkedett 14.P.20.805/2015/13. számú ítéletével a felperest cselekvőképességet részlegesen korlátozó gondnokság alá helyezte több ügycsoportban, így a családjogi jognyilatkozatok megtétele tekintetében is, így perbeli jogképességgel a keresetindítás tekintetében nem rendelkezik.

[9] Harmadlagosan a kereset érdemi elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint a felperes valamennyi őt érintő döntést megismerhetett, az első- és másodfokú gyámhatóság intézkedett minden esetben a szabályszerű kézbesítés iránt, továbbá a szülői kapcsolattartás megvalósulása a veszélyhelyzet ideje alatt jogszabály szerint nem ütközött akadályba, a koronavírus miatti korlátozás, miszerint a szülők a személyes kapcsolattartás jogával nem élhettek, intézményre, gondozási helyre vonatkozott. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának útmutatója szerint a látogatási tilalom alóli kivételt jelent az örökbefogadás előkészítése érdekében kötelező gondozásra kihelyezett gyermekek esetében a beilleszkedés figyelemmel kísérése, valamint a nevelésbe vétel megszűnését követően a gyermek elhagyhatta az intézmény területét. A gyermekek országelhagyásával kapcsolatban nem érvényesült különleges jogrend a koronavírus miatt.

[10] Az alperes a 2020. augusztus 18. napján kelt nyilatkozatában kérte a törvényszéket, hogy az örökbefogadással kapcsolatos iratanyagot zártan kezelje egy esetleges iratbetekintés során annak ellenére is, hogy az iratokat anonimizálta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[11] A Debreceni Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. január 7. napján kelt 102.K.701.663/2020/16. számú végzésével a Kp. 48. § (1) bekezdés c) és e) pontja alapján – figyelemmel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontjára – az eljárást megszüntette. Végzése indokolásában egyrészt megállapította, hogy a felperesnek az örökbefogadról rendelkező határozattal szemben keresetindítási joga nincs, így a pert ezért nem a jogszabályban erre feljogosított személy indította, másrészt a nevelésbe vételt elrendelő határozatokkal szemben a felperes a közigazgatási jogorvoslatokat, a törvény által biztosított fellebbezést nem merítette ki, ezért e kettős jogalap az eljárás megszüntetését vonta maga után.

[12] A felperes a törvényszék végzését 2021. január 18. napján vette át.

A fellebbezés, az észrevétel

[13] A felperes meghatalmazottja útján a végzéssel szemben 2021. február 2. napján 17. sorszám alatt, továbbá hiánypótlási felhívásra 2021. február 22. napján 19. sorszám alatt fellebbezés kiegészítést terjesztett elő.

[14] A fellebbezés az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére irányult, lényegében a keresetlevélben írtak alapján a gyámhatóság jogellenes eljárását, a gyermekek örökbefogadásának az ország elhagyásával történő jogsértő engedélyezését, a gyermekek koronavírus alatti megengedhetetlen külföldre vitelét, az otthonukból való indokolatlan

kiszakításukat sérelmezte. Többek között úgy érvelt: „Amíg a muzulmánok a vírus végett nem jöhetnek az országba, közben a keresztény gyermekeket eladják súlyosan fertőzött országba, mellyel a gyermekek sorsa megpecsételődött.” A felperes kifogásolta azt, hogy a bíróság azt állapította meg, hogy a pert nem az arra jogosult indította. A pert a gyermekek édesanyja indította, akinek nincs joga családjogi ügyekben intézkedni, ezért a képviselőt vette át időközben a meghatalmazott.

[15] A fellebbezésre az alperes észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria megállapította, hogy a 17. számú - 19. sorszámon kiegészített - fellebbezés érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[17] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásra az ítélet elleni fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni. Ezen utaló szabály alapján a Kp. 100. § (2) bekezdésének rendelkezése szerint a fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően kógens jelleggel kell, hogy tartalmazza a fellebbezéssel támadott végzés számát, a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével és a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet.

[18] A felhívott jogszabályok alapján a Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott többlettartalmi követelmény, hogy a fellebbező félnek pontosan és egyértelműen meg kell jelölnie azt a jogszabályi rendelkezést, amelyet állítása szerint az elsőfokú bíróság döntése sért. A törvény kifejezett rendelkezése értelmében a jogszabályhely szövegszerű, tartalmi körülírása a fellebbezés érdemi elbírálását nem teszi lehetővé. A fellebbezésben az elsőfokú eljárásban megvalósult jogszabálysértésre való hivatkozás nem lehet általános, annak jogszabályi érvekkel való alátámasztása is szükséges. A Kúria által kimunkált joggyakorlat ilyen esetekben töretlen a fellebbezés visszautasítása tekintetében (Kpkf.V.39.101/2020/3., Kpkf.VI.40.108/2020/3., Kpkf.V.40.192/2020/2., Kpkf.V.40.193/2020/2., Kpkf.V.39.900/2020/2., Kpkf.V.40.401/2020/2., Kpkf.V.40.352/2020/2., Kpkf.V.39.040/2021/2., Kpkf.VI.39.056/2020/2., Kpkf.VI.40.447/2020/2., Kpkf.V.39.381/2021/2., Kpkf.V.39.162/2021/2., Kpkf.VI.39.319/2021/2.).

[19] A Kúria megállapította, hogy a felperes a jogszabályi kötelezettsége és a támadott elsőfokú végzésben az erre vonatkozó kioktatása, a hiánypótlási felhívása ellenére a fellebbezésében egyetlen jogszabályhelyet sem jelölt meg, amely a fellebbezése jogalapját képezhette volna.

[20] A jogalkotó a fellebbezésben a jogszabálysértés megjelölését olyan súlyú kötelezettségnek minősítette, hogy annak elmaradása miatt a hiánypótlási felhívás lehetőségét is kizárta. Amennyiben a fél a fellebbezésében egyetlen jogszabályhelyet sem jelöl meg, mely a fellebbezés alapját képezhetné, abban az esetben a fellebbezés érdemi vizsgálatára a Kúriának törvényes lehetősége nincs. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes,

koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből nem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.).

[21] Az a körülmény, hogy a meghatalmazott a felperes nevében – a fellebbezés kiegészítésben – kifogásolta a keresetlevél arra nem jogosult által történő benyújtás miatti elutasítási okot, nem teszi a fellebbezést elbírálhatóvá, a Kp. 48. § (1) bekezdésére hivatkozás nem fogadható el jogsértés megjelölésnek, mert a 17. számú fellebbezés – erre vonatkozó kioktatás ellenére – jogsértést nem tartalmazott, a jogszabálysértés hiánya pedig a Kp. 104. § (1) bekezdése értelmében utóbb nem pótolható, így a 19. számú fellebbezés kiegészítésben e hiány nem volt orvosolható. A meghatalmazott maga is elismerte, hogy a benyújtás a lánya (a felperes) részéről történt, aki nem rendelkezik családjogi ügyekben cselekvőképességgel, ezért kellett később a perben a képviselőt ellátnia. A perindítás és a képviselő későbbi ellátása két külön cselekmény, a pert nem teszi az arra jogosult által megindítottá.

[22] Jogszabályhellyel alátámasztott jogszabálysértés hiányában a Kúria ezért a fellebbezést érdemben nem vizsgálhatta, azt a Kp. 112. § (3) bekezdése, 104. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján vissza kellett utasítania.

Záró rész

[23] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] A fellebbezés visszautasítása tárgyában az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[25] Az alperesnek a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért arról a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett.

[26] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 29.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
előadó bíró

dr. Nagy Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő